

epifania

TYGODNIK PARAFII
 pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 361 • Święto Ofiarowania Pańskiego • 2 lutego 2020 r.

> SŁOWO TYGODNIA z EWANGELII wg św. Łukasza (2, 22-40)

Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela».

Ks. Marian Rowicki

CZYTANIA NIEDZIELNE:

(MI 3, 1-4); (Ps 24, 7-8. 9-10);
 (Hbr 2, 14-18); (Łk 2, 32);
 (Łk 2, 22-40);

Ofiarować Bogu to, co ma się najcenniejszego, oddać Mu wszystko, by wszystko otrzymać w zamian. Wszystko otrzymaliśmy od Niego, jeśli wszystko Mu oddajemy, On nadaje temu nowy wymiar i obdarowuje bezgranicznie. Tylko Bóg może nas obdarować Duchem Świętym i objawić nam rzeczy, których szukamy i bez Niego znaleźć nie potrafimy. Bóg chce nas poprowadzić jak Symeona abyśmy znaleźli światło.

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

OFIAROWAĆ SIEBIE

Zgodnie z Prawem Mojżeszowym kobieta po urodzeniu syna pozostawała rytualnie nieczystą przez 40 dni (gdy urodziła się dziewczynka, ten okres trwał 80 dni). W tym okresie kobieta mogła przebywać w domu i wypełniać swe codzienne obowiązki, nie mogła natomiast wejść do świątyni lub brać udziału w jakichkolwiek obrzędach religijnych. Po tych 40 dniach była zobowiązana przynieść swego pierworodnego przed ołtarz i ofiarować Bogu na własność. Wszystko bowiem, co pierworodne spośród ludzi i zwierząt, należało do Pana. Pierworodnego syna należało wykupić, ofiarując coś w zamian. Prawo stanowiło, iż jeśli rodzina jest uboga, wystarczy, gdy ofiaruje parę synogarlic albo dwa młode gołębie. Dokładnie tak postąpili Maria i Józef, z czego można wyciągnąć wniosek, że do bogatych nie należeli i Jezus z własnego doświadczenia wiedział co oznaczają trudności materialne. Maria i Józef w odpowiednim

czasie przynieśli Jezusa do świątyni, by ofiarować Go Bogu. Przebywający w świątyni prorocy, Symeon i Anna rozpoznali w Jezusie tego, który przynosi zbawienie. Skoro człowiek ma takie trudności w ofiarowaniu się Bogu, to Bóg postanowił

Zbawienie, które przynosi Jezus jest skuteczne i stuprocentowe, ale mimo to wielu z niego nie korzysta. A nawet można powiedzieć, że korzysta niewiele.

ofiarować się człowiekowi. To ofiarowanie rozpoczęło się w momencie Zwiastowania, poprzez ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni aż do śmierci na krzyżu.

Zadanie Jezusa jest trudne. Zbawia wszystkich, ale nie wszyscy to zbawienie przyjmują. To trochę tak, jakby ktoś uratował topielca przed śmiercią, wyciągając go z wody, a ten wraca do wody i topi się znów i znów od nowa. Zbawienie, które przynosi Jezus jest skuteczne i stuprocentowe, ale mimo to wielu z niego nie korzysta. A nawet można powiedzieć, że korzysta niewiele. Dlaczego? Bo człowiek jest wolny. Bóg obdarzył mnie

życiem, któremu nadał cel i sens. W ten sposób należę do Niego. Jednak tę przynależność muszę sama potwierdzić. Wyznając codziennie Jezusa moim Panem i Zbawicielem powinnam ofiarować Mu swoje pierwociny. Rano - pierwsze kroki mamy skierować do Boga! Każdą czynność rozpoczynać z Nim. Wszystko łączyć powinniśmy z Bogiem, bo do Niego należymy i wszystko, co nasze - Jego jest. Co nam może pomóc? Czytajmy Słowo Boga! Słuchajmy Słowa Życia! Ono ma moc nas obudzić z letargu, w jaki wpadamy nieustannie, uśpieni kłamstwami tego świata. Stańmy się tymi, którzy usłyszeli i nie będą oglądać się za siebie, aby nie stało się z nami tak, jak z żoną Lota. Czytajmy Pismo św. i przyjmujmy te słowa do siebie. Nie jako zapowiedzi czasów odległych, przyszłych, ale jako czasów, które wypełniają się na naszych oczach. Bóg ma moc uczynić nas Dawidami, abyśmy mogli pokonać Goliata. Tylko my musimy usłyszeć to powołanie! Otwórzmy się na Słowo Boże. Módlmy się. Wzywajmy Ducha Świętego. I szczerze odpowiedzmy sobie na pytanie, które płynię z dzisiejszej Ewangelii: Czy ofiaruję siebie oraz wszystko co robię i posiadam Bogu i czy widzę potrzebę takiego ofiarowania?

Grażyna Karwowska

Odpust ze św. Janem Pawłem II

Na prośbę abp. Marka Jędraszewskiego, z okazji jubileuszu 100. rocznicy urodzin Karola Wojtyły, Penitencjaria Apostolska udzieliła odpustu zupełnego wiernym pielgrzymującym do kościołów związanych ze św. Janem Pawłem II w archidiecezji krakowskiej. Aby zyskać łaskę odpustu, należy nawiedzić jeden z kościołów związanych ze św. Janem Pawłem II, Warunkiem ponadto jest pobożne uczestnictwo w obchodach jubileuszowych lub poświęcenie odpowiedniego czasu na pobożne rozważanie przy relikwiach św. Jana Pawła II, zakończone modlitwą Ojciec nasz, wyznaniem wiary oraz wezwaniami do Matki Bożej i św. Jana Pawła II.

Krucyfiks Baryczków

Cudowny Krucyfiks Baryczków już wkrótce powróci po renowacji do archikatedry warszawskiej. Ten najcenniejszy średniowieczny zabytek stolicy, od 500 lat otaczany nieustannym kultem wiernych, zostanie uroczystie wniesiony do świątyni 28 lutego, w pierwszy piątek Wielkiego Postu, na zakończenie Drogi Krzyżowej, która przejdzie ulicami Starego Miasta. Prace trwały od sierpnia 2019 r. w specjalnej sali Muzeum Archidiecezji Warszawskiej. To trzeci raz w historii Krucyfiksu, że opuścił on archikatedrę św. Jana Chrzciciela na dłużej. Wcześniej zdarzyło się to gdy ratowano go w czasie potopu szwedzkiego oraz drugi raz – w czasie Powstania Warszawskiego.

Franciszek o Janie Pawle II

14 lutego ukaże się we Włoszech książka „San Giovanni Paolo Magno” (Święty Jan Paweł II Wielki”) o więzi między papieżem Franciszkiem a Janem Pawłem II. Jan Paweł II włączył kard. Jorge Mario Bergoglio do Kolegium Kardynalskiego (21 lutego 2001 roku), a Franciszek zdecydowanie poparł sprawę kanonizacji swojego poprzednika na Stolicy Piotrowej. Książka stanowi zapis refleksji papieża Franciszka na temat Papieża-Polaka. Jest owocem rozmów Ojca Świętego z księdzem Luigi Marią Epicoco między czerwcem 2019 r. a styczniem 2020 r.

„Bogactwo lat”

Pod takim hasłem odbyła się w tym tygodniu w Watykanie konferencja, mająca przygotować Kościół na „rewolucję długowieczności”. Konferencja zgromadziła 550 specjalistów z różnych krajów, już zaangażowanym w opiekę, pomoc i aktywizację ludzi starszych. Wspólne warsztaty miały pomóc odpowiedzieć na pytanie w jaki sposób Kościół może lepiej służyć osobom starszym, a także jak utrzymać aktywność osób starszych we wspólnocie.

KĄCIK BIOETYCZNY PYTANIA I ODPOWIEDZI

Przygotował ks. Paweł Paliga na podstawie książki „Przewodnik: bioetyka dla młodych”

Diagnostyka prenatalna to różne metody badania dziecka w stadium płodowym, które służą ocenie stanu jego zdrowia. Pozwalają one na stwierdzenie lub wykluczenie wad rozwojowych u rozwijającego się dziecka, umożliwiając nieraz jego dalszą terapię. Diagnostyka prenatalna wchodzi w zakres tzw. medycyny prenatalnej. Badania prenatalne dzieli się na nieinwazyjne (wykonywane rutynowo) oraz inwazyjne (wykonywane jedynie wtedy, gdy istnieje podejrzenie choroby dziecka; ich celem jest jej potwierdzenie lub wykluczenie). Część możliwych do wykrycia nieprawidłowości można leczyć jeszcze przed urodzeniem się dziecka. Zdiagnozowanie ewentualnej choroby pozwala przygotować jak najlepsze warunki leczenia i opieki nad dzieckiem po urodzeniu. **Niestety, współcześnie w badaniach prenatalnych nierzadko odchodzi się od realizowania ich właściwego celu, jakim jest ochrona zdrowia matki i dziecka.** Diagnozy stawiane podczas badań, np. wykrycie trisomii 21. chromosomu (tzw. zespołu Downa) coraz częściej są wykorzystywane w celu przeprowadzenia aborcji chorego dziecka.

Klauzula sumienia lekarza

Zgodnie z art. 39 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz.U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.; dalej „ustawa o zawodzie lekarza”) lekarz może powstrzymać się od wykonania świadczeń zdrowotnych niezgodnych z jego sumieniem. Warunkiem tego jest poinformowanie pacjenta o możliwości uzyskania danego świadczenia u innego lekarza, poinformowanie przełożonego oraz odnotowanie odmowy w dokumentacji medycznej. Zapis ten jest wewnętrznie niespójny z prawem, które gwarantuje możliwość skorzystania z klauzuli sumienia, gdyż już samo wskazanie, w jakim ośrodku kobieta mogłaby dokonać aborcji eugenicznej, jest współudziałem w czynie niemoralnym.

Badania prenatalne winny zawsze służyć celom terapeutycznym, przyczyniając się do wykrycia nieprawidłowości, które można leczyć jeszcze przed urodzeniem dziecka lub przygotowując możliwie najlepsze warunki leczenia i opieki dla chorego noworodka. Nie można dopuścić do tego, żeby badania prenatalne wykonywane były z nastawieniem na „kontrolę jakości” i ewentualne usunięcie „wadliwego płodu”. Jeżeli w następstwie badań prenatalnych kobieta decyduje się dokonać aborcji, lekarz na mocy klauzuli sumienia ma prawo odmówić jej wykonania.

„Czy techniki diagnostyki prenatalnej są złe?” Nie. Techniki badań prenatalnych same w sobie nie są ani dobre, ani złe – wszystko zależy od tego, w jakim celu zostaną one wykonane. Są dobre, jeśli służą np. wykryciu choroby, która może być leczona już w czasie ciąży, lub jeśli pomagają rodzicom przygotować

się na przyjęcie chorego dziecka. Jednak jeśli używa się ich do selekcji (czyli aborcji) dzieci przed urodzeniem, wówczas stanowią narzędzie prowadzące do czynu moralnie złego.

„Czy kobieta w ciąży musi poddawać się badaniom prenatalnym?”

Nie. Badania prenatalne są zalecane kobietom ciężarnym, ale nie są obowiązkowe. Kobieta zawsze ma prawo zapytać swojego lekarza prowadzącego, dlaczego zleca dane badanie, z jakim ryzykiem się ono wiąże oraz co może ono wykazać. Kobieta winna również uzyskać informację, jakie możliwości terapeutyczne oferuje medycyna w przypadku niekorzystnej diagnozy prenatalnej. Jeżeli brakuje takich możliwości, a kobieta stwierdza, że lekarz prowadzący kieruje ją na diagnostykę z intencją ewentualnego skierowania na aborcję, może, a nawet powinna odmówić wykonania badań prenatalnych, zwłaszcza inwazyjnych. Diagnostyka prenatalna w formie podstawowej (brak czynników podwyższonego ryzyka) jest refundowana przez Narodowy Fundusz Zdrowia dla wszystkich kobiet w ciąży. Badania niestandardowe są refundowane dla kobiet z grupy podwyższonego ryzyka, u których występują takie czynniki, jak m.in.: wiek powyżej 35. roku życia, wcześniejsze urodzenie dziecka z wadami genetycznymi czy posiadanie w rodzinie osób obciążonych wadami genetycznymi.

„Nie spodziewaliśmy się niepełnosprawnego dziecka...”

Każda rodzina powinna być przygotowana na ewentualność narodzin chorego dziecka. Jednak taka wiadomość za każdym razem jest dla rodziców dużym wstrząsem, szczególnie dla tych, którzy nigdy nie pomyśleli o takiej możliwości. Każde dziecko jest wielkim darem dla rodziców i ma w sobie niepowtarzalną wartość i godność osoby ludzkiej. Czasem zdarza się – w przypadku bardzo poważnego schorzenia dziecka (np. bezmózgowia) – że rodzice przygotowują się do jego urodzenia i cieszenia się nim zaledwie przez kilka godzin. Są z nim przez cały okres jego krótkiego życia, nadają mu imię; to zupełnie coś innego, niż gdyby dokonali jego uśmiercenia poprzez „aborcję eugeniczną”.

„Kto może oceniać wartość ludzkiego życia?”

Podjęcie decyzji o aborcji z powodu podejrzenia choroby lub niepełnosprawności nienarodzonego dziecka jest ocenianiem wartości życia osoby ludzkiej ze względu na stan jej zdrowia. Takie postępowanie wyraża przekonanie, że skoro jakiś człowiek cierpi na poważną przypadłość zdrowotną, powinno się zapobiec jego narodzinom, gdyż jego życie ma mniejszą wartość niż nasze własne. Tymczasem nikt nie może dokonywać oceny wartości czyjegoś życia, ani tym bardziej rozstrzygać o jego zakończeniu.

AKCJA Antyprofanacja

Wiele osób posiada w domu niepotrzebne, zepsute lub po prostu od dawna nieużywane dewocjonalia. Przerwane różańce, parę otrzymanych w prezencie (zardzewiałych) medalików, stare książeczki do nabożeństwa, stos obrazków z wizyt duszpasterskich i pielgrzymek... Leżą w szufladach, bo ludzie... nie bardzo wiedzą, co z nimi zrobić. Dlatego postanowiłem zorganizować zbiórkę poświęconych przedmiotów. Naprawimy je lub zutylizujemy. Przywrócimy należną cześć. Uratujemy od wyładowania na śmietniku.

Dwa rodzaje błogosławieństwa

Istnieją błogosławieństwa, które mogą obejmować osoby, a także przedmioty i miejsca związane z wieloraką działalnością człowieka. Błogosławi się przybory szkolne, sale gimnastyczne, domy i pojazdy mechaniczne (np. z okazji wspomnienia św. Krzysztofa). W ten sposób nie zostają one jednak wyłączone ze sfery „świeckiej”.

Są też inne rodzaje błogosławieństwa – takie, które mają już charakter trwały. Oznacza to, że dane przedmioty lub miejsca zostają wyłączone z użytku powszechnego, świeckiego, tzn. od tej pory są już przeznaczone tylko do użytku sakralnego. Tak jest w przypadku dewocjonalii. **Po tym, jak zostaną pobłogosławione, stają się znakami Bożej obecności w świecie.** Dlatego traktujemy je z szacunkiem.

Święty problem

Pierwsze dewocjonalia dostajemy już z okazji chrztu świętego. Potem nadchodzi czas Pierwszej Komunii Świętej, a wraz z nią - **książeczka do nabożeństwa, medaliki, krzyżyki.** Ktoś wyjeżdża na pielgrzymkę – jedną, potem drugą – i w ten sposób powiększa się jego stan posiadania **plastikowych różańców i obrazków z podobiznami świętych.**

Parafianie dość często pytają mnie: co zrobić z dewocjonaliami, jeśli się popsują, są niepotrzebne lub kiczowate?

W praktyce jest tak, że część wiernych nieodpowiedzialnie podrzuca takie przedmioty do kościołów. Wtedy problem przechodzi na księdza. Jest to nieeleganckie i nie rozwiązuje sprawy.

Tymczasem instrukcja postępowania w przypadku poświęconych przedmiotów jest bardzo prosta:

- Jeśli dewocjonalia się popsują, dobrze byłoby je **naprawić** i dalej używać.
- Jeśli są niepotrzebne, można **podarować** je osobom, które będą z nich korzystały odpowiednio do przeznaczenia.
- Jeśli nie da się ich naprawić, lub są kiczowate, należy je w odpowiedni sposób **zutylizować.** Co to znaczy?

Otóż co się da, trzeba spalić. Jeśli dany przedmiot jest niepalny, należy spróbować go zdemontować. Jeśli jest to jakiś **stary łańcuszek, medalik, itp.** – należy złożyć go w godnym miejscu, gdzie nie będzie nikomu zawadzał, np. do grobu rodzinnego.

Kwestii problematycznych jest oczywiście więcej.

Stara palma, kreda i...

Bóg wie co

Czasem ludzie pytają, co zrobić z **niepotrzebną wodą święconą?** Otóż można ją wylać w miejsce, po którym nikt nie depta, np. pod przydrożny krzyż lub figurkę. Można nią podlać kwiatki. Ale już na pewno nie wolno wylać jej do sedesu. **Byłaby to profanacja.**

Palme pobłogosławioną w Niedzielę Palmową należy z kolei przynieść do kościoła. Zostanie spalona, a otrzymany w ten sposób popiół - użyty w Środę Popielcową. **Kredę pobłogosławioną 6 stycznia** można zakopać w ziemi. Ale czemu nie podejść do sprawy ekologicznie i nie wykozystać jej ponownie w kolejnym roku?

Czasem dostajemy **kartki z fragmentami Pisma Świętego** – cytaty albo dłuższe rozważania, np. na spotkaniach wspólnoty. Im też należy się szacunek. Takie rzeczy należy po prostu spalić. Spalenie niepotrzebnych nośników treści religijnych jest ogólnie przyjęte w naszej kulturze i jest dobrym rozwiązaniem. Nie należy mylić tego ze świętokradztwem. Nie niszczymy tych rzeczy, by wyśmiać wiarę, lecz by uchronić je przed niewłaściwym używaniem np. przed profanacją. Rzeczy „święte” nie mogą zalegać między

Czasem ludzie pytają, co zrobić z niepotrzebną wodą święconą? Otóż można ją wylać w miejsce, po którym nikt nie depta, np. pod przydrożny krzyż lub figurkę.

domowymi bibelotami lub, co gorsza, **trafiac na śmietniska, jak na zachodzie Europy** (choćby w Londynie, gdzie kilka lat temu do odpadów trafił relikwiarz składający się z kości św. Klemensa, Ojca Kościoła i czwartego papieża).

Warto pamiętać, że w średniowieczu i wiekach późniejszych stare księgi, mszały i sakramentarze, które nie nadawały się do użytku, składowano w specjalnych niszach. Był to piękny wyraz wrażliwości na świętość.

Bądź eko i uratuj różaniec

W naszym kościele przez cały luty (i tylko w tym miesiącu) przy wejściu do kościoła będzie stał specjalny koszyk. Będzie można zostawiać w nim dewocjonalia, a inne osoby będą mogły je sobie zabrać. Chcemy dać im szansę na drugie życie. Np. uszkodzone różańce zostaną naprawione przez dzieci lub młodzież **na warsztatach**

rękodzielniczych. Przedmioty, którymi nikt się nie zainteresuje, **zostaną przekazane misjonarzom i więźniom.** A jeśli okaże się, że jakiś przedmiot nie nadaje się do ponownego wykorzystania, to w odpowiedni sposób go zneutralizujemy.

Skąd pomysł na taką akcję? Jedną z grup, której posługujemy, są **więźniowie z oddziału na ul. Kocjana** (to nasi parafianie!). Odwiedzamy ich co tydzień. Często jest tak, że osadzeni

Spalenie niepotrzebnych nośników treści religijnych jest ogólnie przyjęte w naszej kulturze i jest dobrym rozwiązaniem. Nie należy mylić tego ze świętokradztwem. Nie niszczymy tych rzeczy, by wyśmiać wiarę, lecz by uchronić je przed niewłaściwym używaniem np. przed profanacją.

proszą o różaniec, krzyżyk lub medalik. Pomyślałem, że może zamiast kupować nowe dewocjonalia, da się użyć te, które przez lata były nieużywane. W więzieniu jest kilkuset osadzonych i ma miejsce nieustanna rotacja (w placówce przebywają osoby, które kończą już wyrok, a na ich miejsce od razu przychodzą inne).

Może akcja ta pomoże im wyjść na prostą, a nam - uszanować pobłogosławione przedmioty? Poza tym zrobimy coś dla środowiska, będziemy eko i damy tym rzeczom drugie życie.

ks. Paweł Paliga

Więcej pytań i odpowiedzi na naszej stronie na Facebooku „Parafia Objawienia Pańskiego w Bliznem”:

- Czy można wyrzucić do śmieci papierowe opakowanie po soli egzorcyzmowanej?
- A fiolkę, w której był olej św. Szarbela?
- Co z naklejkami Matki Bożej, które znajdują się na świecach, np. gromnicach poświęconych z okazji dzisiejszego święta?

Jeśli dany przedmiot został przywieziony z ciekawego miejsca lub wiąże się z nim jakieś wspomnienie – koniecznie dołączcie karteczkę z opisem. Każda rzecz to opowieść i jesteśmy ich wszystkich bardzo ciekawi!

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **02.02 - Niedziela, święto Ofiarowania Pańskiego**, Dzień Życia Konsekrowanego, poświęcenie gromnic, po sumie adoracja Najświętszego Sakramentu, kolędy, soliści scholii dziecięcej, chór Babcizanie, orkiestra dęta im. Krzysztofa Pendereckiego pod dyrykcją Zbigniewa Załęskiego. Taca na zakony klauzурowe
2. **03.02 - poniedziałek**, rozpoczynamy katechezy Drogi Neokatechumenalnej o g. 19.00. Każdy z nas potrzebuje Boga. On pragnie być z nami, udzielać się nam, ma dla nas cudowny dar - Życie. Kto chce niech przyjdzie i za darmo czerpie. Tylko Bóg może zaspokoić pragnienie serca ludzkiego. Jest najbardziej kochającym i obdarowującym Ojcem, tylko On wie czego nam trzeba, wystarczy przyjść!
3. **05.02 - środa**, wspomnienie św. Agaty
4. **06.02 - pierwszy czwartek miesiąca**, o g. 18.00 modlimy się w intencji Wspólnoty Krwi Chrystusa i o powołania, g. 19.00 katecheza
5. **07.02 - pierwszy piątek miesiąca**, spowiedź od g. 17.30, po Mszy św. o g. 18.00 nabożeństwo o Najświętszym Sercu Pana Jezusa, wystawienie do g. 21.00
6. Dziękujemy za przyjęcie kolędy w minionym tygodniu

PARAFIA
OBJAWIENIA PAŃSKIEGO
UL. ŁASZCZYŃSKIEGO 1
05-082 BLIZNE ŁASZCZYŃSKIEGO

**ZAPRASZAMY
NA KATECHEZY
NEOKATECHUMENALNE
DLA DOROSŁYCH I MŁODZIEŻY**

PONIEDZIAŁKI I CZWARTKI, GODZINA 19.00
PIERWSZA KATECHEZA:
PONIEDZIAŁEK, 3 LUTEGO 2020, GODZINA 19.00

7. Wizyta Duszpasterska:

- Pn. 03.02** - Batalionów Chłopskich 79A, kl. A
Wt. 04.02 - Batalionów Chłopskich 79A, kl. B, C, D
Śr. 05.02 - Rayskiego 5
Cz. 06.02 - Batalionów Chłopskich 87B, kl. A
Sb. 08.02 - Batalionów Chłopskich 87B, kl. B, 87C, kl. A, B, C

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00
10.30 - Msza święta dla dzieci
(wrzesień - czerwiec)
12.00
18.00

Dni powszednie
8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe,
październikowe
po Mszy św. o godzinie 18.00
a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca
Spowiedź od godziny 17.15

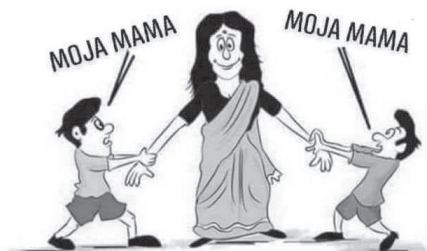
KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa,
piątek w godzinach 17.00 - 17.45
**Parafia Rzymskokatolicka
Objawienia Pańskiego**
ul. Łaszczczyńskiego 1
05-082 Blizne
tel./fax (022) 7220250

NOWE KONTO PARAFII

Nastąpiła zmiana konta parafialnego
16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

HUMOR

Chrześcijańskie

IWONA JANICKA - DLA BOŻEJ CHWAŁY

Płyta „Dla Bożej Chwały” była wielkim pragnieniem mojego serca. To muzyczny wyraz wdzięczności Bogu za dar uzdrowienia. Każda z piosenek jest owocem modlitwy podczas różnych doświadczeń, które mnie spotykały. Teksty w większości zakorzenione są w Biblii, ale również oparte na tekstach świętych (Theotokos) czy Litanii do Przenajdroższej Krwi Chrystusa (Przenajdroższa). Wspólnie z doświadczonymi muzykami pracowaliśmy nad płytą kilka lat.

Głoszenie Słowa Bożego i wyśpiewywanie Bogu Chwały to dla nas zaszczyt i ogromna radość, którą chcemy przekazywać dalej. Wierzmy, że Pan Bóg Sam nas powołał i chce się nami posługiwać wedle Swjej woli. Wszystko – na większą chwałę Bożą i cześć Najświętszej Dziewicy Maryi.

www.chrześcijańskiegranie.pl